

[Justitsministeren]

landsret, og vi vil ikke være i stand til at få det fremskaffet. Vi vil derfor – det er jeg næsten sikker på – være ude af stand til at give den oplysning, som fru Mimi Jakobsen efterlyser.

Så vil jeg gerne sige til hr. Knud Lind, at det er nok lidt af en misforståelse, hvis hr. Knud Lind har opfattet det sådan, at jeg siger, at der ikke udpeges medlemmer af politiske partier. Det gør der, men der udpeges sandelig også mange, mange steder folk, der ikke er medlemmer af et politisk parti. Jeg tror nok, at erfaringerne er lidt forskellige fra sted til sted. Jeg har erfaring for mange steder fra, at man, som jeg sagde det i første omgang, betragter det som lidt af en ærressag at tage alsidige hensyn, også når det drejer sig om politisk og ikke-politisk organiserede mennesker, mennesker, der tilhører helt andre grupper i samfundet end den politiske gruppe, man selv tilhører.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Som det medlem, der næst efter den præsiderende formand har siddet længst i dette ting, må jeg måske også have lov at bidrage med mine erfaringer med hensyn til besættelse af den slags stillinger; de stammer hovedsagelig fra socialdemokratiet.

Jeg ville meget nødig møde en generalforsamling, hvor man havde udnævnt folk uden for partiet til poster af den art, når der var nogle, der havde siddet 12 eller 13 eller 14 år som medlemmer af bestyrelsen og måske oven i købet havde været inkassatorer og fanebærere; de ville blive rasende, og de ville ikke genvælge de folk til kommunalbestyrelsen, som på den måde havde svigtet den tillid, som deres medlemmer viste dem. Det er bare 40 års erfaring fra det politiske liv.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg skal gerne tilbagetrække ordet »belønning« og så indsætte »æreshverv«, for så megen betydning vil jeg også gerne lægge i dette her. Der er jo ikke tale om, at man får et godt ben, det ved vi alle sammen, det er det bestemt ikke, og det er en ansvarsfuld opgave. Stadig væk tror jeg nok, at medlemmerne

vil føle det som et æreshverv at få betroet. Men lad så det ligge.

Jeg har ikke forestillet mig, at man, når man opfører folk på grundlister, skal spørge om deres politiske tilhørsforhold, for så mener jeg, vi er ovre i det, hr. Wilhjelm sagde om, at man skal indhente oplysninger. Men kunne man ikke ved henvendelse til grundlistestudvalgene rundt omkring ved deres formænd få at vide, om man har udpeget på den ene eller den anden måde? Det synes jeg man måtte kunne uden at træde nogen over tærerne, så vi får en idé om, hvorvidt dette problem overhovedet er et stort problem, eller det ikke er et stort problem. Det mener jeg ikke kan afsløre noget som helst, der ikke kan tåle en afsløring.

Knud Lind (FP):

Jeg vil gerne her i anden omgang understrege betydningen af, at man får et så bredt udvalg af den danske befolkning som muligt som nævninge. I nævningesager kan forsvar såvel som anklagemyndighed udskyde 2 nævninge hver, mens antallet af udskydelser er 4 i politiske sager. Denne politiseringsudskydelsesret forstærkes af den almindelige måde, hvorpå nævninge udvælges, nemlig af de politiske partier, og som hr. Erhard Jakobsen rigtigt har nævnt, ve den, f. eks. en socialdemokrat, der tog en venstremand! Det ville der blive talt længe om på næste generalforsamling.

Hr. advokat Chr. Vilh. Hagens siger således til Politiken den 26. oktober i forbindelse med spionsagen mod Jörg Meyer:

»Jeg havde inden nævningetingets udpegelse set listen og vidste, at der var et medlem af det kommunistiske parti imellem. Dette medlem stod blandt de første 12 nævninger, der normalt vil udgøre nævningetinget. Alligevel blev han udskudt uden begrundelse. Jeg mener, der her lå klart politiske motiver bag, siger Chr. Vilh. Hagens.«

Her er vi jo inde på noget af det, som er det virkelig farlige i dette. Det er da klart, at det kan vendes om med modsat fortegn, og når vi i forvejen ved, at nævninge er udpeget for det, de er, f. eks. medlem af et politisk parti, så kommer vi ind på det problem, at hvis f. eks. kun anklageren er bekendt med nævningenes politiske tilhørsforhold, mens forsvareren ikke er det, vil anklagemyndighe-